

Postanowienie z dnia 3 lutego 2012 r.

II UZ 56/11

Dopuszczalność skargi kasacyjnej w sprawie z odwołania od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego MSWiA w przedmiocie przeliczenia od dnia 1 stycznia 2010 r. emerytury policyjnej z uwzględnieniem - w odniesieniu do okresów służby w organach bezpieczeństwa państwowego, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (jednolity tekst: Dz.U. z 2007 r. Nr 63, poz. 425 ze zm.) - według przeliczników określonych w art. 15b ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (jednolity tekst: z 2004 r. Dz.U. Nr 8, poz. 67 ze zm.) w brzmieniu nadanym ustawą zmieniającą z dnia 23 stycznia 2009 r. (Dz.U. Nr 24, poz. 145), nie narusza art. 129 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

Przewodniczący SSN Beata Gudowska (sprawozdawca), Sędziowie SN:
Zbigniew Korzeniowski, Romualda Spyt.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 3 lutego 2012 r. sprawy z wniosku Ewy G. przeciwko Dyrektorowi Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. o wysokość emerytury policyjnej, na skutek zażalenia wnioskodawczynie na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 października 2011 r. [...]

o d d a l i ł zażalenie.

U z a s a d n i e n i e

Postanowieniem z dnia 17 października 2011 r., Sąd Apelacyjny w Warszawie odrzucił skargę kasacyjną Ewy G. od wyroku Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Warszawie z dnia 7 lipca 2011 r. oddalającego odwołanie od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. wydanej w przedmiocie ustalenia wysokości emerytury policyjnej. Sąd drugiej instancji stwierdził, że wskazana przez skarżącą wartość przedmiotu zaskarżenia, równa wartości przedmiotu sporu, została prawidłowo wskazana jako kwota 6.180 zł, a w konsekwencji, że skarga kasacyjna w tej sprawie jest niedopuszczalna z mocy art. 398² § 1 k.p.c. i orzekł o jej odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

W zażaleniu ubezpieczona podniosła, że w skardze kasacyjnej wyraźnie wyeksponowała podstawę skargi jako ustalenie prawa do emerytury policyjnej. Nie było jej wolą ustalenie wysokości przyznanej emerytury policyjnej, lecz żądała, by zgodnie z art. 15 ust. 1 i art. 15 b ust. 2 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy przywrócono jej prawo do emerytury po 15 latach służby w wysokości 40% podstawy jej wymiaru, którym jest wynagrodzenie w ostatnim miesiącu służby oraz wzrastanie tego świadczenia za każdy dalszy rok służby lub pracy odpowiednio o 2,6%, 0,7% lub 1,3% tej podstawy wymiaru, według uprawnienia zachowanego w ustawie nowelizującej z dnia 23 stycznia 2009 r., która weszła w życie w dniu 16 marca 2009 r., wcześniej potwierdzonego w decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego MSWiA z dnia 1 sierpnia 2003 r. Wobec tego podniosła, że zgodnie z art. 398² § 1 zdanie drugie k.p.c., skarga kasacyjna przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu sporu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sprawa, w której wniesiono skargę kasacyjną nie należy do spraw wymienionych w art. 398² § 1 zdanie drugie k.p.c. Zapoczątkowana została odwołaniem od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 19 października 2009 r. Decyzją tą - przez zastosowanie art. 15b w związku z art. 32 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego,

Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (jednolity tekst: Dz.U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67) w brzmieniu od dnia 16 marca 2009 r. nadanym ustawą z dnia 23 stycznia 2009 r. (Dz.U. Nr 24, poz. 145) - dokonano ponownego ustalenia wysokości emerytury. W szczególności, w miejsce dotychczasowych przeliczników, do okresu służby Ewy G. w organach bezpieczeństwa państwa, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (jednolity tekst: Dz.U. z 2007 r. Nr 63, poz. 425 ze zm.), zastosowano przelicznik 0,7% podstawy wymiaru - za każdy rok od dnia 16 lipca 1984 r. do dnia 1 października 1989 r. W wyniku przeliczenia emerytura wyniosła 2.462,95 zł.

W odwołaniu, apelacji oraz w skardze kasacyjnej ubezpieczona nie domagała się ustalenia prawa do emerytury policyjnej, które nie było zakwestionowane, lecz konsekwentnie żądała ustalenia tego świadczenia w wysokości dotychczasowej, według zasad wynikających z art. 15 ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy, wskazując, że jej świadczenie zostało obniżone o kwotę 6.180 zł.

Stosownie do art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna niezależnie od wartości przedmiotu sporu jest dopuszczalna w sprawach o przyznanie i o wstrzymanie emerytury lub renty oraz o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego. Nie należą do tych spraw odwołania od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego MSWiA w przedmiocie przeliczenia od dnia 1 stycznia 2010 r. emerytury policyjnej z uwzględnieniem - w odniesieniu do okresów służby w organach bezpieczeństwa państwa, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnieniu informacji i dokumentów organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 według przeliczników określonych w art. 15b ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy, w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 23 stycznia 2009 r. (Dz.U. Nr 24, poz. 145). Dopuszczalność skargi kasacyjnej w takiej sprawie zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia.

Uwzględniając, że w sprawie objętej zażaleniem wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa od 10.000 zł, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.

=====